

Pangolin'in İlk Partisi

Çınar BİBER

Pangolin'in İlk Partisi

Çınar BİBER

Büyük bir meşe ağacının altındaki sıcak bir yuvada Pip adında utangaç bir pangolin yaşırdı. Pip'in sıcak kahverengi pulları ve yumuşak krem rengi bir karnı vardı. Sessiz sabahları ve yapraklara yağan yağmurun kokusunu severdi. Ama bugün farklıydı. Bugün Pip, hayatının ilk partisine ev sahipliği yapacaktı. Küçük kalbi bir kelebek gibi çırpınıyordu. Her şeyin kusursuz olmasını istiyordu ama nasıl yapacağından emin değildi.

Pip yuvasında telaşla dönüp durdu, ortalığı topladı ve didindi. Birkaç kitabını üst üste dizdi ve toprak zemini süpürdü. En güzel meşe palamudu bardaklarını düz bir taş masaya yerleştirdi. Ama etrafına bakınca evi ona sade ve küçük geldi. "Arkadaşlarım buranın yeterince gösterişli olmadığını düşünecek," diye endişelendi. Işıltılı fenerleri ve ipek yastıkları olmasını isterdi ama elinde sadece basit şeyler vardı.

Pip örgü sepetini aldı ve süslemeler toplamak için dışarı çıktı. Yeşil cam gibi parıldayan parlak yapraklar buldu. Yumuşak pembe ve gri tonlarında güzel çakıl taşları buldu. Birkaç düşmüş tüy ve bazı parlak meyveler de buldu. "Bunlar benim hazinelerim," dedi yumuşak bir sesle. "Belki evimi neşeli gösterirler." Sepeti tekrar içeri taşıdı, içinde minicik bir umut vardı.

Pip parlak yaprakları duvarlar boyunca yerleřtirdi ve gzel akıl tařlarını yere serpiřtirdi. Tyleri kk bir kavanoza dizdi ve meyveleri bir sıraya koydu. Yuva renk ve ıřıkla parlamaya bařladı. Ama Pip hl endiřeliydi. Arkadařları bunu sever miydi? Omuzlarını kamburlařtırdı ve i ekti. Tam o sırada kapıda yumuřak bir tıkırtı duydu.

İlk gelen Tavşan oldu, uzun kulakları heyecanla kıpır kıpırdı. Küçük sarı atkısını takmıştı ve kabarık kuyruğu arkasında sallanıyordu. "Merhaba, Pip!" dedi neşeyle. "Oo, ne güzel süslemeler!" İçeri zıpladı ve parlak yapraklara hayranlıkla baktı. "Bunlar çok güzel!" Pip'in içi sıcacık oldu. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu. "Düşünüyorum!" dedi Tavşan. "Küçük yıldızlar gibi parlıyorlar!"

Sonra Kaplumbağa geldi, yavaş ve emin adımlarla. Yuvarlak gözlüklerini ve mor örgü yeleğini giymişti. "İyi günler, Pip," dedi yumuşak, gürültülü sesiyle. Nazık, yarı kapalı gözlerle yuvaya baktı. "Ne sıcak ve davetkâr bir evin var," dedi. "Çakıl taşları çok güzel. Bana sahili hatırlatıyorlar." Pip gülümsedi. "Teşekkürler, Kaplumbağa. Yeterince gösterişli olmadığı için endişeleniyordum."

En son Sincap geldi, enerjiyle zıplayarak. Kabarık kuyruğunda küçük mavi bir fiyonk vardı ve küçük bir meşe palamudu şapkası takmıştı. "Vay canına!" diye ciyakladı. "Burası bir hazine mağarasına benziyor!" Etrafta koşturdu, parlak yaprakları ve güzel çakıl taşlarını işaret etti. "Bir oyun oynayabilir miyiz?" diye sordu. "Saklambaç oynayalım!" Herkes güldü ve Pip utangaçlığının erimeye başladığını hissetti.

Parti saklambaç oyunuyla başladı. Sincap meşe palamudu bardaklarının arkasına saklandı, kuyruğu kıpır kıpırdı. Tavşan onu bir çırpıda buldu. Kaplumbağa büyük bir çakıl taşının arkasına saklandı ama kabuğu dışarı taşıyordu. Herkes kıkırdadı. Pip yaprak örtüsünün altına saklandı ama pulları hışırdadı. Tavşan onu bulunca sevinçle bağırdı. "Seni bulmak kolay, Pip, ama en iyi saklanan sensin!" Pip güldü, mutlu ve şaşkın bir sesle.

Oyundan sonra yemek yemek için oturdular. Pip basit yemekler hazırlamıştı: meşe palamudu ekmeđi, meyve reęeli ve taze su. Misafirleri bayıldı. "Bu reęel ok lezzetli!" dedi Tavşan. "Ekmek tam kıvamında yumuşak," dedi Kaplumbaęa. Sincap mutlulukla ktır ktır yedi. Pip arkadaşlarının yemeđin tadını ıkardıđını izledi ve gurur duydu. ok endişelenmişti ama şimdi herkes eđleniyordu. Yuva sohbet ve kakhahayla doldu.

Sonra mzik zamanı geldi. Pip'in algısı yoktu, bu yzden arkadaşlar kendi mziklerini yaptılar. Sincap meşe palamudu kapaklarını birbirine vurdu. Tavşan bir melodi mırıldandı. Kaplumbağa yavaş, dzenli ritmiyle el ırdı. Pip penelerini ii boş bir ktge vurdu. Kulağa davul gibi geldi. Glmekten yanları ağrıyana kadar alıp dans ettiler. Sade yuva artık ormandaki en mutlu yerdı.

Parti devam ederken Pip etrafına baktı ve arkadaşlarının gülümsediğini gördü. Kimsenin gösterişli süslemelerden bahsetmediğini fark etti. Bunun yerine parlak yaprakları ve güzel çakıl taşlarını sevmişlerdi. Basit yemekleri ve komik oyunları sevmişlerdi. "Çok endişeleniyordum," dedi Pip Tavşan'a. "Ama hepiniz mutlu görünüyorsunuz." Tavşan patisini omzuna koydu. "Mutluyuz çünkü sizinleyiz, Pip. Önemli olan bu."

Kaplumbağa bilgece başını salladı. "Misafirperverliğin kusursuz olması gerekmez," dedi. "Sadece sıcak ve nazık olması yeter. Evin sıcaklıkla dolu, Pip. Bu süslemeler kalbini gösteriyor." Sincap yerinde zıpladı. "Ve onlar sıkıcı eski gösterişli şeylerden çok daha iyi!" diye ilan etti. "Parlak yapraklar en iyisi!" Pip'in gözünde bir mutluluk gözyaşı belirdi. Önemli bir şey öğrenmişti: arkadaşlarla birlikte olmak bir partiyi gerçekten mutlu eder.

Gitme zamanı geldiğinde misafirler Pip'e teşekkür etti. "Bu şimdikiye kadarki en güzel partiydi," dedi Tavşan. "Çok neşeli ve eğlenceliydi!" Kaplumbağa gülümsedi. "Kendimi çok hoş karşılanmış hissettim." Sincap Pip'e sarıldı. "Gelecek hafta tekrar yapabilir miyiz?" diye sordu. Pip başını salladı. "Çok isterim," dedi. Arkadaşlarının gidişini izledi, kalbi dopdoluydu. Artık yuvasının arkadaşlarla dolu olduğu için fazlasıyla gösterişli olduğunu biliyordu.

Herkes gittikten sonra Pip yuvasına baktı. Parlak yapraklar ve güzel çakıl taşları hâlâ pırıl pırıldı. Meşe palamudu bardakları boştu ve meyveler bitmişti. Ama oda sıcak ve mutlu hissettiriyordu. Bütün kahkahaları ve oyunları düşündü. Çok heyecanlanmıştı ama her şey harika sonuçlanmıştı. Hazinelelerini gülümseyerek sepetine geri topladı. Bir parti daha vermek için sabırsızlanıyordu.

O gece Pip sıcak yatağında kıvrıldı. Cesur olduğu için kendisiyle gurur duydu. Arkadaşlarını mutlu etmek için pahalı şeylere ihtiyacı olmadığını öğrenmişti. Basit hazineleri neşe getirmişti. Ve en önemlisi, misafirperverliğin kusursuz olması gerekmediğini öğrenmişti. Bir partiyi gerçekten mutlu eden şey, arkadaşlarla birlikte olmaktır. Gözlerini kapattı ve çakıl taşlarıyla yaprakların hayalini kurdu.

Ve o günden sonra Pip parti vermekten hiç utanmadı. Arkadaşlarının onu gösterişli süslemeler için değil, olduğu gibi sevdiğini biliyordu. Yuvası ormanın en sevilen buluşma yeri oldu. Her parti kahkahalarla, oyunlarla ve basit hazinelerle doluydu. Ve Pip her zaman hatırladı: en güzel partiler kusursuz şeylerle değil, kusursuz arkadaşlarla ilgilidir. Son.